

ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเชียงราย *

Knowledge, Attitude and Practice about Computer Crime Act B.E. 2550(2007)
of Undergraduate Students in Chiangrai College.

กัญรัตน์ เหล็กแก้ว (Kantarat Lekkaew)**

ชัยรัตน์ ต.เจริญ (Chairat T.Charoen)

วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์ (Weeraphan Siririth)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเชียงราย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเชียงราย ปีการศึกษา 2556 จำนวน 248 คนโดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96 และการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 และทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 อยู่ในระดับมาก (78.23%) เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.44) และการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 อยู่ในระดับมาก (72.18%)

คำสำคัญ : พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ,
ความรู้ , เจตคติ , การปฏิบัติ

* เพื่อศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยเชียงราย

** อาจารย์ประจำ วิทยาลัยเชียงราย e-mail: siririth@gmail.com (Lecturer of Chiangrai College)

Abstract

The purposes of this research were to study Knowledge, Attitude and Practice about Computer Crime Act B.E. 2550(2007) of undergraduate students in Chiangrai College. The sample size was 248 people that consisted of undergraduate students in Chiangrai College in academic year 2013. The instrument used for data collection was a questionnaire included a measure of Knowledge which the reliability was 0.92, a measure of Attitude which the reliability was 0.96, a measure of Practice which the reliability was 0.94 and the overall was 0.95. These were in term of Computer Crime Act B.E. 2550(2007). The statistics used in the data analysis were percentage (%), mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.)

The results showed that students with Knowledge at a high level (78.23%), Attitude at a high level ($\bar{X}$ = 4.14, S.D. = 0.44) and Practice at high level (72.18%) which are in term of Computer Crime Act B.E. 2550(2007).

Keywords : The Computer Crime Act B.E. 2550 (2007) , Knowledge , Attitude , Preactice

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์เป็นส่วนสำคัญของการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมีผู้กระทำความผิดด้วยประการใดๆให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใดๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งอินเทอร์เน็ตเป็นนวัตกรรมการสื่อสารที่เติบโตและได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วมากในปัจจุบัน เนื่องด้วยความสามารถในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในลักษณะสื่อประสม คือ สามารถสื่อความหมายทั้งในรูปแบบของข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียง ไปในเวลาเดียวกัน ทำให้ผู้ใช้สามารถรับข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว คนทั่วไปในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับการสื่อสารอยู่หลายรูปแบบ เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) การสนทนา (chat) การอ่านหรือแสดงความคิดเห็นในเวปบอร์ด การติดตามข่าวสาร การเรียนรู้ออนไลน์ (e-Learning) รวมถึงการเข้าร่วมเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) ซึ่งเป็นการสื่อสารสองทางโดยผู้ใช้แต่ละคนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สื่อ เพื่อแลกเปลี่ยนกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อแบ่งปันหรือโต้ตอบซึ่งกันและกันทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม และองค์กร นอกจากนี้การพัฒนาอุปกรณ์ไร้สาย โดยเฉพาะโทรศัพท์มือถือทำให้มีความสะดวกในการใช้อินเทอร์เน็ต (ระพีพรรณ ฉลองสุข และคณะ, 2557: 803) ถึงแม้ว่าอินเทอร์เน็ตจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างมากก็ตาม แต่ถ้าหากมีการนำอินเทอร์เน็ตไปใช้ในทางมิชอบก็จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่นและสังคม อย่างเช่นงานวิจัยของสายฝน เป้าพะเยา (2555) ทำวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่าสมรรถนะทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติเป็นสมรรถนะที่มีความจำเป็นในระดับมากที่สุด

ด้าน และงานวิจัยของพัฒน์นันทน์ พุ่มนุช (2555) ที่ทำวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สังคมเครือข่ายพบว่ากลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงานได้ใช้เครือข่ายสังคมเป็นจำนวนมาก และเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด

ปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์ในทางที่ผิดกันมาก ดังนั้นในสถาบันการศึกษาที่ต้องใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เพื่อการศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาในสถาบันการศึกษาควรมีความรู้ความเข้าใจในการใช้คอมพิวเตอร์ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการกระทำความผิดนี้ขึ้นโดยอาจจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การกระทำความผิดทางอินเทอร์เน็ตมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงรูปแบบวิธีการโดยการใช้เทคนิคใหม่ๆ ในการกระทำความผิด โดยเป้าหมายโจมตีเป็นตัวละครผ่านทางเว็บไซต์ ดังนั้น นักศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และเมื่อมีความรู้ ความเข้าใจ จะเป็นทางออกในการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด และเพื่อให้สังคมของมนุษย์เกิดสันติสุขปราศจากการเบียดเบียนซึ่งกันและกัน จึงทำให้เกิดเจตนารมณ์ของกฎหมายเพื่อกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษสำหรับการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ ทางกระทำความผิดและพฤติกรรมของผู้ใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งนำไปสู่ความเดือดร้อนของผู้อื่นอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน (บุญสืบ โพธิ์ศรี และอุทัยวรรณ ฉัตรสุวรรณ, 2547: 2)

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (2550: 4-13) มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2550 มุ่งควบคุมถึงผู้ใช้บริการ ซึ่งก็คือประชาชน คนธรรมดาทั่วไป และผู้ให้บริการ ซึ่งหมายถึง หน่วยงานต่างๆ ที่ให้บริการทางอินเทอร์เน็ตแก่ผู้อื่น หรือกลุ่มพนักงาน นักศึกษา ลูกจ้าง ในองค์กร ในส่วนของผู้ใช้บริการ การกระทำความผิดโดยสรุป เช่น การแอบเข้าระบบคอมพิวเตอร์ผู้อื่น การดักจับข้อมูลของผู้อื่น การก่อวินาศกรรมระบบคอมพิวเตอร์โดยไวรัสคอมพิวเตอร์ หรืออีเมล การสร้างซอฟต์แวร์เพื่อช่วยกระทำความผิด การส่งต่ออีเมลที่กระทำความผิด การเผยแพร่ภาพและเสียงที่ลามกอนาจาร หรือทำลายชื่อเสียงภาพลักษณ์ของบุคคลอื่น เป็นต้น

วิทยาลัยเชียงราย ได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาใช้งาน เพื่อเป็นกลไกในการสนับสนุนการดำเนินงานและการจัดการเรียนการสอน และยังได้ส่งเสริมให้การใช้คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต โดย ขยายการให้บริการระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wireless Internet) ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของวิทยาลัยเชียงราย ทำให้นักศึกษา และบุคลากรสามารถเข้าถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตได้สะดวกมากยิ่งขึ้น และเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ย่อมส่งผลกระทบต่อนักศึกษา และบุคลากรวิทยาลัยเชียงราย ซึ่งอยู่ในฐานะของผู้ใช้คอมพิวเตอร์และระบบอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ วิทยาลัยได้มีการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาและบุคลากรได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฯ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดพระราชบัญญัติฯ จากการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาวិทยาลัยเชียงราย เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนในการบริหารจัดการ และพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ อย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาวิทยาลัยเชียงราย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเชียงราย ปีการศึกษา 2556 จำนวน 691 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยเชียงราย ปีการศึกษา 2556 โดยการเปิดตารางสำเร็จของ เครจซี่ และมอร์แกน (บุณชม ศรีสะอาด, 2554: 100) ที่เลือกแบบเจาะจง รวมกลุ่มตัวอย่าง 248 คน

2. รูปแบบการวิจัย ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรพื้นฐาน ได้แก่ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาวิทยาลัยเชียงราย

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาวิทยาลัยเชียงราย

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาวิทยาลัยเชียงราย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ คณะ ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ การใช้บริการในอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์การใช้อินเทอร์เน็ต สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต และการรับทราบเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เป็นแบบสอบถามถูก ผิด

ตอนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 การปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเลือกตอบระหว่างมีความผิด กับไม่มีความผิด

5. การสร้างเครื่องมือ

5.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาวิทยาลัยเชียงราย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สร้างแบบสอบถาม

5.2 ดำเนินการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อความถามและวัตถุประสงค์ (IOC) มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้น นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่า IOC และปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะเทคโนโลยีและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 30 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ปรากฏว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.95 แสดงว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

5.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่น แล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1 จัดทำจดหมาย เรื่องการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล การทำวิจัย ถึงคณบดีแต่ละคณะของวิทยาลัยเชียงราย เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัย

6.2 นำจดหมายขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการทำวิจัย พร้อมกับแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลยื่นต่อคณบดีแต่ละคณะ วิทยาลัยเชียงราย โดยการจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง

6.3 โทรศัพท์ประสานขอความร่วมมือจากคณบดี ให้ช่วยกรุณาประสานให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามส่งกลับมาหาผู้วิจัย

6.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ของการวิจัย ครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 วิเคราะห์โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 วิเคราะห์โดยใช้ ความถี่และค่าร้อยละ และแปลระดับความรู้ตามเกณฑ์ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

มีความรู้เกี่ยวกับ พรบ. คือตอบถูกมากกว่า 80% ขึ้นไป	ระดับมาก
มีความรู้เกี่ยวกับ พรบ. คือตอบถูกระหว่าง 50% - 79%	ระดับปานกลาง
มีความรู้เกี่ยวกับ พรบ. คือตอบถูกน้อยกว่า 50%	ระดับน้อย

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ปรับปรุงจากบุญชม ศรีสะอาด (2554, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติเกี่ยวกับ พรบ. อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติเกี่ยวกับ พรบ. อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติเกี่ยวกับ พรบ. อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติเกี่ยวกับ พรบ. อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง นักศึกษามีเจตคติเกี่ยวกับ พรบ. อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล การปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 วิเคราะห์โดยใช้ ความถี่และค่าร้อยละ และแปลระดับการปฏิบัติตามเกณฑ์ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

มีการปฏิบัติเกี่ยวกับ พรบ. คือตอบถูกมากกว่า 80% ขึ้นไป	ระดับมาก
มีการปฏิบัติเกี่ยวกับ พรบ. คือตอบถูกระหว่าง 50% - 79%	ระดับปานกลาง
มีการปฏิบัติเกี่ยวกับ พรบ. คือตอบถูกน้อยกว่า 50%	ระดับน้อย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาวิทยาลัยเชียงราย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 สถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 211 คน (ร้อยละ 85.10) อายุ 20 ปี จำนวน 77 คน (ร้อยละ 31.00) อยู่ในคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 118 คน (ร้อยละ 47.60) ประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ต ระหว่าง 7-10 ปี และมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 87 คน (ร้อยละ 35.10) โดยเฉลี่ยใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 6-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 85 คน (ร้อยละ 34.30) เข้าใช้บริการ Facebook มากที่สุดในอินเทอร์เน็ต จำนวน 172 คน (ร้อยละ 69.40) เข้าใช้อินเทอร์เน็ตจาก Notebook มากที่สุด จำนวน 124 คน (ร้อยละ 50.00) เข้าใช้อินเทอร์เน็ตจาก ที่บ้าน/ที่พัก มากที่สุด จำนวน 203 คน (ร้อยละ 81.90) และส่วนใหญ่จะทราบว่ามี พรบ. นี้ แต่ไม่เคยอ่าน จำนวน 131 คน จำนวน 52.80 คน (ร้อยละ 52.80)

1.2 นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามตามความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550ส่วนใหญ่ ตอบถูก มากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือเรื่อง พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ กฎหมายที่กำหนดขึ้น เพื่อการใช้ระบบคอมพิวเตอร์อย่างปลอดภัย และไม่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จำนวน 233 คน (ร้อยละ 94.00) รองลงมา เรื่อง เผยแพร่ข้อมูลหรือส่งต่อซึ่งข้อมูล ปลอม หรือข้อมูลอันเป็นเท็จที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ หรือข้อมูลอันลามกอนาจาร โดยที่รู้อยู่แล้ว มีโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี โทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท จำนวน 222 คน (ร้อยละ 89.50) และ เรื่อง ระบบคอมพิวเตอร์ คือ อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่รับเข้า ส่งออก หรือบันทึกข้อมูลโดยเชื่อมการทำงานเข้าด้วยกัน จำนวน 219 คน (ร้อยละ 88.30) ตามลำดับและข้อที่ตอบถูก น้อยที่สุด คือ เรื่อง การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มีเพื่อรบกวนการทำงานของผู้อื่น ไม่มีโทษจำคุก โทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท จำนวน 185 คน (ร้อยละ 74.60) และที่ตอบไม่ถูก มากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือเรื่อง การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มีเพื่อรบกวนการทำงานของผู้อื่น ไม่มีโทษจำคุก โทษปรับไม่เกิน 100,000 บาท จำนวน 63 คน (ร้อยละ 25.40)รองลงมา เรื่อง ให้บริการ ที่กล่าวถึงใน พรบ. คือ ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นให้เข้าสู่อินเทอร์เน็ตหรือระบบคอมพิวเตอร์ทั้งในนามของตนเองและของผู้อื่น เช่น ร้านอินเทอร์เน็ต สถาบันการศึกษา จำนวน 40

คน (ร้อยละ 16.10) และ เรื่อง การแจ้งดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์แจ้งได้ที่สถานที่ตำรวจทั่วประเทศ และสำนักงานกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และ เรื่อง การเผยแพร่ภาพตัดต่อที่เป็นการหมิ่นประมาทเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี โทษปรับไม่เกิน 60,000 บาท จำนวน 34 คน (ร้อยละ 13.70) ตามลำดับและข้อที่ตอบไม่ถูก น้อยที่สุด คือ เรื่อง พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ กฎหมายที่กำหนดขึ้น เพื่อการใช้ระบบคอมพิวเตอร์อย่างปลอดภัย และไม่มีผลกระทบทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 6.00) แผลผลระดับตามความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ตอบถูก จำนวน 194 คน (ร้อยละ 78.23) รองลงมา คือ อยู่ในระดับปานกลาง คือ ตอบถูก จำนวน 49 คน (ร้อยละ 19.76) และ อยู่ในระดับน้อย คือ ตอบถูก จำนวน 5 คน (ร้อยละ 2.02) ตามลำดับ

1.3 นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามตามเจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เมื่อพิจารณาภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.44) และเมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ เราควรมีความรู้เรื่อง พรบ ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากขึ้น ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ การออกกฎหมายลงโทษแก่ผู้ปล่อยไวรัสที่เจาะระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นมีบทลงโทษไม่หนักเพียงพอ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.72) และ เราจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ พรบ ฉบับนี้ และเตรียมพร้อมรับมือ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ และข้อที่น้อยที่สุด คือ การออกกฎหมายการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์จะเป็นการสร้างคามยุ่งยากและรำคาญใจให้แก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.97)

1.4 นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามตามการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ส่วนใหญ่ ตอบมีความผิด มากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ เรื่อง ท่านโพสต์ข้อความในเว็บบอร์ดของบริษัทว่าจะมีการวางระเบิดที่หน้าบริษัทที่ท่านทำงานอยู่เพื่อจะได้ไม่ต้องไปทำงานและมีเวลาพาแฟนไปเที่ยว จำนวน 238 คน (ร้อยละ 96.00) รองลงมา เรื่อง เพื่อนของท่านติดกระดาษที่จรหัสผ่านต่างๆไว้ที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ ท่านจึงเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ของเขาแล้วใส่รหัสที่ท่านเห็นจากกระดาษเพื่อเข้าไปดู ใน Facebook , MSN จำนวน 227 คน (ร้อยละ 91.50) และ การ Hack ระบบของวิทยาลัย คนร้ายได้นำวิธีการ Hack ไปโพสต์ไว้ในกระทู้ท่านอ่านเจอแล้วนำวิธีการ Hack ระบบที่ท่านทราบนั้นไปบอกให้เพื่อนทราบ จำนวน 217 คน (ร้อยละ 87.50) ตามลำดับและข้อที่ตอบมีความผิด น้อยที่สุด คือ เรื่อง ท่าน Copy คลิปวิดีโอนักแสดงสาวกำลังอยู่ในห้องน้ำ ใส่ไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของท่านเพื่อเก็บไว้ดู จำนวน 69 คน (ร้อยละ 27.80) และที่ตอบว่าไม่มีความผิด มากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือเรื่อง ท่าน Copy คลิปวิดีโอนักแสดงสาวกำลังอยู่ในห้องน้ำ ใส่ไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของท่านเพื่อเก็บไว้ดู จำนวน 179 คน (ร้อยละ 72.20) รองลงมา เรื่อง ท่าน Forward E-mail ที่ได้รับโดยไม่ทันได้ตรวจข้อความใน E-mail ว่าเป็นภาพลามกให้เพื่อน จำนวน 68 คน (ร้อยละ 27.40) และ เพื่อนที่นั่งข้างๆ ลูกไปเข้าห้องน้ำ ท่านจึงเข้าไปอ่าน E-mail ของเขา โดยคอมพิวเตอร์ของเขาได้ตั้งล๊อคหน้าจอไว้แต่ท่านได้เข้าไปอ่านก่อนที่หน้าจอเขาจะล๊อค จำนวน 40 คน (ร้อยละ 16.10) ตามลำดับ และตามลำดับและข้อที่ตอบไม่มีความผิด น้อยที่สุด คือ เรื่อง ท่านโพสต์ข้อความในเว็บ

บอร์ดของบริษัทว่าจะมีการวางระเบิดที่หน้าบริษัทที่ท่านทำงานอยู่เพื่อจะได้ไม่ต้องไปทำงานและมีเวลาพาแฟนไปเที่ยว จำนวน 10 คน (ร้อยละ 4.00)

1.5 นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามตามการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ส่วนใหญ่ตอบถูก มากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือเรื่อง ท่านโพสต์ข้อความในเว็บบอร์ดของบริษัทว่าจะมีการวางระเบิดที่หน้าบริษัทที่ท่านทำงานอยู่เพื่อจะได้ไม่ต้องไปทำงานและมีเวลาพาแฟนไปเที่ยว จำนวน 238 คน (ร้อยละ 96.00) รองลงมา เรื่อง เพื่อนของท่านติดกระดาษที่จตรหัสผ่านต่างๆไว้ที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ ท่านจึงเปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ของเขาแล้วใส่รหัสที่ท่านเห็นจากกระดาษเพื่อเข้าไปดู ใน Facebook , MSN จำนวน 227 คน (ร้อยละ 91.50) และ การ Hack ระบบของวิทยาลัย คนร้ายได้นำวิธีการ Hack ไปโพสต์ไว้ในกระทู้ท่านอ่านเจอแล้วนำวิธีการ Hack ระบบที่ท่านทราบนั้นไปบอกให้เพื่อนทราบ จำนวน 217 คน (ร้อยละ 87.50) ตามลำดับและข้อที่ตอบถูก น้อยที่สุด คือ เรื่อง ท่าน Copy คลิปวิดีโอнокห้องสาวกำลังอยู่ในห้องน้ำ ใส่ไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของท่านเพื่อเก็บไว้ดู จำนวน 179 คน (ร้อยละ 72.20) และที่ตอบไม่ถูก มากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือเรื่อง ท่าน Copy คลิปวิดีโอнокห้องสาวกำลังอยู่ในห้องน้ำ ใส่ไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของท่านเพื่อเก็บไว้ดู จำนวน 69 คน (ร้อยละ 27.80) รองลงมา เรื่อง ท่าน Forward E-mail ที่ได้รับโดยไม่ทันได้ตรวจสอบข้อความใน E-mail ว่าเป็นภาพลามกให้เพื่อน จำนวน 68 คน (ร้อยละ 27.40) และ เพื่อนที่นั่งข้างๆ ลุกไปเข้าห้องน้ำ ท่านจึงเข้าไปอ่าน E-mail ของเขาโดยคอมพิวเตอร์ของเขาได้ตั้งล็อกหน้าจอไว้แต่ท่านได้เข้าไปอ่านก่อนที่หน้าจอเขาจะล็อก จำนวน 40 คน (ร้อยละ 16.10) ตามลำดับและตามลำดับและข้อที่ตอบไม่มีความผิด น้อยที่สุด คือ เรื่อง ท่านโพสต์ข้อความในเว็บบอร์ดของบริษัทว่าจะมีการวางระเบิดที่หน้าบริษัทที่ท่านทำงานอยู่เพื่อจะได้ไม่ต้องไปทำงานและมีเวลาพาแฟนไปเที่ยว จำนวน 10 คน (ร้อยละ 4.00) แปลผลระดับตามการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คือ ตอบถูก จำนวน 179 คน (ร้อยละ 72.18) รองลงมา คือ อยู่ในระดับปานกลาง คือ ตอบถูก จำนวน 62 คน (ร้อยละ 25.00) และ อยู่ในระดับน้อย คือ ตอบถูก จำนวน 7 คน (ร้อยละ 2.82) ตามลำดับ

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผล ดังนี้

2.1. ระดับความรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษา ส่วนใหญ่ตอบถูก อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ รองลงมา เผยแพร่ข้อมูลหรือส่งต่อซึ่งข้อมูล ปลอม หรือข้อมูลอันเป็นเท็จที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ หรือข้อมูลอันลามกอนาจาร และ ความหมายของคำว่าระบบคอมพิวเตอร์ และข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อบริการการทำงานของผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทางวิทยาลัยได้มีการอบรม และสอดคล้อง ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ไว้ใน รายวิชาทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศเบื้องต้น ให้กับนักศึกษาในทุกคณะ เพื่อให้เข้าใจถึงเนื้อหาความรู้ใน พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และแปลภาษาทางด้านกฎหมายให้เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริธร เจริญรัตน์ และชฎารัตน์ พิพัฒน์นันท์ (2552: 110) พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของมหาวิทยาลัยเอกชน

ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความรู้เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับ ปานกลาง อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับปริญญาตรี เกิดความเคยชินในการใช้งานคอมพิวเตอร์ และลืมเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ไปบ้าง แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภทราภรณ์ โรจนโรวรรณ (2553: 74) พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ที่ตอบผิดมากกว่าตอบถูก อาจเป็นเนื้อหาอ่านเข้าใจยาก ใช้ภาษาทางด้านกฎหมายมากเกินไป ทำให้ นิสิตเปิดความเบื่อหน่าย ขาดความใส่ใจที่จะศึกษา

2.2. เจตคติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า เมื่อพิจารณาภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ควรให้ความรู้เรื่อง พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มากขึ้นรองลงมา คือ การออกกฎหมายลงโทษแก่ผู้ปล่อยไวรัสที่เจาะระบบคอมพิวเตอร์ ของผู้อื่นมีบทลงโทษไม่หนักเพียงพอ และ ต้องมีความรู้เกี่ยวกับ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ฉบับนี้ และเตรียมพร้อมรับมือ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ ตามลำดับ และข้อที่น้อยที่สุด คือ การออกกฎหมายการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์จะเป็นการสร้างคามยุ่งยากและรำคาญใจให้แก่ผู้ใช้คอมพิวเตอร์เน็ต ทั้งนี้ นักศึกษาควรให้ความสำคัญเพราะหากละเลย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 จะทำให้เกิดปัญหาตามมา อาจจะมีร้ายแรงหรือไม่ก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ ภูพัฒน์วิบูลย์ (2550:78)พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีเจตคติต่อ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในการใช้คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตว่าควรมีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ดังกล่าวผ่านทางสื่อต่างๆให้ประชาชนทั่วไปรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภทราภรณ์ โรจนโรวรรณ (2553: 71) พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มีเจตคติเกี่ยวกับการใช้อินเตอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ควรมีความรู้เรื่อง พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ หากขาดการตระหนัก อาจมีภัยได้การรู้กฎหมายเป็นทางออกในการแก้ปัญหา

2.3. ระดับการปฏิบัติของนักศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษา ส่วนใหญ่ตอบถูก อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ทานโพสข้อความในเว็บบอร์ดที่เป็นเท็จไม่เกิดขึ้นจริง และไม่เหมาะสม รองลงมา การใช้รหัสผู้อื่นเข้าใช้คอมพิวเตอร์ และ การ Hack ระบบพร้อมบอกวิธีให้ผู้อื่นทราบ และข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ การ Copy คลิปวิดีโอลามกอนาจาร ใส่ไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเก็บไว้ดู ทั้งนี้ อาจสืบเนื่องจากผลของการสอดคล้องเนื้อหาของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 เข้าไว้ใน รายวิชาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเบื้องต้น ให้กับนักศึกษาในทุกคณะ โดยการอธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช้ภาษาทางด้านกฎหมาย พร้อมทั้งมีการยกตัวอย่างเพื่อประกอบให้เข้าใจง่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัตติกาญจน์ ทองบุญฤทธิ์ (2552: 105) พบว่า ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต ในอำเภอเมือง เชียงใหม่ มีความเข้าใจต่อการกระทำความผิดตาม

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มากที่สุดในเรื่อง การนำเข้าข้อมูล เป็นเท็จเนื้อหาไม่เหมาะสม และมีความเข้าใจน้อยที่สุด ในเรื่องการดักข้อมูลคอมพิวเตอร์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1. ด้านความรู้ ควรส่งเสริมให้นักศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับ การส่งการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาเพื่อรบกวนการทำงานของผู้อื่น การเผยแพร่ภาพ ตัดต่อที่เป็นการหมิ่นประมาทเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และสถานศึกษาปรับแก้ความ พร้อมทั้งโทษตามกฎหมาย

1.2. ด้านเจตคติ ควรให้นักศึกษาทราบว่า การออกกฎหมาย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ฉบับนี้ มิได้เป็นการสร้างความยุ่งยากและรำคาญใจให้แก่ผู้ใช้ อินเทอร์เน็ต และผู้ที่มีความรู้ทางศาสตร์คอมพิวเตอร์ไม่ควรประมาท เพราะจะเป็นผู้ที่ไม่กระทำความผิด พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 การใช้อินเทอร์เน็ต

1.3. ด้านการปฏิบัติ ควรจัดอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศมาอธิบาย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ให้เข้าใจ เน้นการปฏิบัติ และข้อควรระวังเพื่อมิให้เกิดพลาด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรศึกษาวิจัยพฤติกรรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตตามกรอบ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และการส่งเสริมจริยธรรมและคุณธรรมในการใช้ เทคโนโลยีต่างๆ ให้มากขึ้น

2.2. ควรศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กิตติพงษ์ ภูพัฒน์วิบูลย์. (2550). ทศนคติและความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในการใช้คอมพิวเตอร์และระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาระบบสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ทัตธนันท์ พุ่มนุช. (2555). “การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคม (Social Network) เพื่อพัฒนาในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม.”

วารสาร Veridian E-Journal กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. Vol.5, No. 1

(January – April 2012): หน้า. 524 - 541.

นัตติกาญจน์ ทองบุญฤทธิ์. (2552). การรับรู้และความเข้าใจต่อกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต ในอำเภอเมืองเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญสืบ โพธิ์ศรี และอุทัยวรรณ ฉัตรสุวรรณ. (2547). **จริยธรรมในอาชีพคอมพิวเตอร์**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมอาชีพ.

“พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550.” (2550). **ราชกิจจานุเบกษา** เล่ม 124 , ตอนที่ 27ก (18 มิถุนายน): 4 – 13.

ภัทรภรณ์ โรจนโรวรรณ. (2553). ทศนคติ ความรู้ ความเข้าใจ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ระพีพรรณ ฉลองสุข นฤมล สำราญรัตน์ พัทธมน กอกลาภ พิรญาณ ใจชื่น และวิภาวี พุกจินดา. “พฤติกรรมและทัศนคติของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรต่อการใช้อินเทอร์เน็ตออนไลน์ในการเรียน.” **วารสาร Veridian E-Journal กลุ่มมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ**. Vol.7, No. 2 (May - August 2014): หน้า. 802 - 812.

สายฝน เป้าพะเนา. (2555). “การศึกษาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตวังไกลกังวล.” **วารสาร Veridian E-Journal กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. Vol.5, No. 1 (January - April 2012): หน้า. 541 - 561.

สิริธร เจริญรัตน์ และชฎารัตน์ พิพัฒน์นันท์. (2552). “ความรู้เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร.” **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย**. ปีที่ 29, ฉบับที่ 3 (เดือนกรกฎาคม – กันยายน 2552): หน้า 102 – 112.